

**RISTO SORAMIEHEN
VIHKIMINEN PIISPAN VIRKAAN
(Jh 20:19-23)
Pyhän Sydämen kappeli
Helsinki
(04.05.2013)**

Teksti

Apostoli Johannes kirjoittaa seuraavasti:

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seiso heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.

Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät."

Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." (Jh 20:19-23.)

JOHDANTO

Rakas pitkäaikainen työtoverini, rovasti Risto Soramies ja läsnä oleva Kristuksen seurakunta, armo teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

1. OPETUSLAPSET OLIVAT KOOLLA LUKITTUJEN OVIENTAKANA

Kuulemamme teksti alkaa: ”*Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovientakana, juutalaisten pelosta.*”

- 1.1.** Jo pian luomisen ja syntiinlankeemuksen jälkeen ihmiskunta jakaantui hengellisessä mielessä kahtia, Kainin kirkkoon ja Abelin kirkkoon. Abelin kirkko eli Jumalan lupauksen varassa ja samalla Kainin kirkon vainoamana.

Tilanne jatkui samantapaisena koko vanhan liiton ajan. Jumalan valittu kansa eli ympäröivien pakanakansojen ahdistamana vuosisadasta toiseen.

Ensimmäisenä pääsiäisenä uuden liiton kynnyksellä Jeesuksen opetuslapset kokoontuivat lukittujen ovientakana peläten valtaa pitäviä kainilaisia.

1500-luvulla Jumalan kansa eli kirkon ja maallisen vallan alistamana Baabelin vankeudessa, kuten uskonpuhdistajat Jumalan vanhan liiton kansan historiaan viitaten tilannetta tuolloin kuvasivat.

Oman kirkkomme historiasta muistamme Konventikkeliplakaatin ajan, jota kesti vuodesta 1726 lähtien runsaat 100 vuotta. Tuolloin kirkon johtava papisto lyöttäytyi yhteen maallisen esivallan kanssa tavoitteenaan estää Jumalan kansan vapaa kokoontuminen seuroihinsa.

Olisi silmien ummistamista tosiasioilta, jos kieltäisimme sen totuuden, että kehitys kirkossamme ja maassamme on kulkenut viime vuosikymmeninä huolestuttavaan suuntaan. Kainin kirkko on käynyt entistä aggressiivisemmaksi Abelin kirkkoa kohtaan, sillä myös meidän aikanamme Jumalan sanaa kunnioittavat ja siitä kiinni pitävät kirkkomme jäsenet joutuvat kokoontumaan kirkollisen eliitin ja maallisen valtarakenteen painostamina omiin kokoontumisiinsa ”ulkopuolella leirin”.

- 1.2.** Suomalainen rovasti **Johan Candelin**, joka on tehnyt pitkään ihmisoikeus- ja uskonnonvapaustyötä YK:ssa ja Maailman evankelisen allianssin yhteyksissä, kirjoitti hiljakkoin vainon olevan usein päätepiste kolmen askeleen tiellä. Kaksi ensimmäistä vaihetta ovat disinformaatio ja diskriminaatio.

a) *Ensin jostakin ihmisryhmästä levitetään disinformaatiota* eli väärää ja valheellista tietoa. Ryhmään kuuluvista annetaan julkisuudessa jatkuvasti yksipuolisen kielteinen kuva.

b) *Seuraava askel kohti vainoa on diskriminaatio* eli syrjintä. Kun tietyn ihmisryhmän maine on ensin valheellisilla tiedoilla mustattu, siihen kuuluvilta aletaan evätä pääsy tiettyihin virkoihin tai tehtäviin kirkossa ja yhteiskunnassa.

Syrjittävän ryhmän todellisesta olemuksesta tietämätön väestön enemmistö ei välitä tästä syrjinnästä. Myös ne, jotka tietävät, vaikenevat.

c) *Ainoa, mikä pidättelee* tilannetta etenemästä vainoihin asti, on valtakunnan lainsäädäntö, joka takaa ihmisille tietyt ihmisoikeudet ja uskonnonvapauden.

Suomalaisista herätys- ja ns. tunnustuksellisista kristityistä on julkisuudessa annettu viime aikoina sellainen kuva, että tilannetta on jo syytä seurata yllä olevan kehityskuvauksen valossa. Surullisinta on, että kielteiseen kehitykseen maassamme ovat eittämättä vaikuttaneet kirkkomme johdon lausunnot, joiden mukaan ”uskovat ovat kirkon suurin ongelma”.

Joudumme kysymään, kestäkö se suoja, jonka Suomen lainsäädäntö tarjoaa ihmisoikeuksille ja uskonnonvapaudelle?

- 1.3.** Yhteiskunta käyttää valtaa ja säätää lakeja luomisen perusteella. Kirkko ei perustu luomiseen, vaan Kristuksen lunastustyöhön. Kirkon oikeus on armon oikeutta.

Kristuksen kirkko on uskovien kastettujen yhteys. Uskovien oikeus on oikeutta seurata Raamatun Kristusta ja vapautta olla seuraamatta sellaista, mikä on raamatunvastaista, vaikka sitä vaadittaisiin kirkon auktoriteetin nimessä.

Kristillisen kirkon juridinen perustus on lausuttu julki Suomen evankelisluterilaisen lähetyshiippakunnan vaakunassa: *Scriptura sacra ius nostrum divinum* = ”Raamattu (on) meidän jumalallinen oikeutemme”.

2. JEESUS TULI JA SANOI: RAUHA TEILLE

Tekstimme jatkuu: *Jeesus tuli ja seiso heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.*

- 2.1. Ylösnoussut tervehti pääsiäisiltana opetuslapsiaan heille entuudestaan tutulla tervehdyksellä: ”Rauha teille!” Hän oli käyttänyt kyseistä tervehdystä usein jo ennen pitkäperjantaita. Nyt rauhan tervehdyksessä on konkreettinen sisältö. Jeesus oli hankkinut sen sovitus- ja lunastustyöllään Golgatalla. Sen todisteeksi hän näytti opetuslapsille kätensä ja kylkensä. – ”Armo, rauha ja ilo ovat syvällisiä sanoja. Järjestys on tämä: ensin ”armo”, sitten ”rauha” ja ”ilo”, sillä ne ovat syy – seuraus -suhteessa toisiinsa ja niiden lähteenä on Jeesukseen Golgatalla lyödyt haavat.
- 2.2. Niin kuin 2000 vuotta sitten Ylösnoussut Kristus tuli pelokkaiden opetuslastensa luo lukittujen ovien taakse Jerusalemissa, niin hän on tänäänkin opetuslastensa keskellä ja sanoo meille saman, mitä hän sanoi pääsiäisiltana ensimmäisille opetuslapsilleen: ”Rauha teille!”
- 2.3. Kristuksen kuolema ja ylösnousemus ovat myös meidän suurin ilomme. Hänen kuolemassaan meidän syntimme on sovitettu. Hänen ylösnousemuksessaan kuolema on kukistettu. Kerran mekin nousemme Kristuksen tavoin kirkastetussa ruumissa synnittöminä ja vanhurskaina iankaikkiseen elämään.

[Så som den uppståndne Kristus kom till sina ängsliga lärjungar bakom låsta dörrar i Jerusalem för 2000 år sedan, så är han också idag mitt ibland sina lärjungar och säger till oss det samma som han sade åt sina första lärjungar på kvällen till påskdagen: ”Frid vare med er.”

Kristi död och uppståndelse är också vår största glädje. I hans död är våra synder försonade. I hans uppståndelse är döden besegrad. En gång ska också vi uppstå i en förhärligad kropp som är lik Kristi kropp, syndfria och rättfärdiga till ett evigt liv.]

3. JA HÄN LÄHETTI HEIDÄT

Vielä *Jeesus sanoi heille: ”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät.” Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: ”Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.”*

- 3.1. Jeesus antoi opetuslapsilleen tehtävän: Oman tehtävänsä ja opetuslasten tehtävän osittaisesta samankaltaisuudesta Jeesus oli puhunut ylimmäispapillisessa rukouksessaan *Isälle* sanoessaan: *Niin kuin sinä lähetit minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät (Jh 17:18).* Nyt Jeesus puhui siitä myös *opetuslapsilleen* sanomalla heille: *Rauha*

teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät (20:21). Jeesuksen sana oli viittaus tulevaisuuteen, lähetyskäskyn antamiseen helatorstaina.

Molempien, Jeesuksen ja opetuslasten, tehtävä tähtäsi samaan, ihmisten pelastamiseen iankaikkisesta kuolemasta iankaikkiseen elämään. Ero oli siinä, että Jeesus lähetettiin sovittamaan ja lunastamaan maailma. Opetuslapset lähetettiin ja lähetetään julistamaan Kristusta ja saattamaan sovitetut ja lunastetut Hänen yhteyteensä.

- 3.2.** Jeesuksen puhaltaminen oli symbolinen teko, viittaus *helluntaihin* (Jh 3:8). Samalla puhaltaminen oli viittaus *luomiskertomukseen*, jossa sanotaan: *Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen (1Ms 2:7)*. Hän, Jeesus, Jumalan toinen persoona, Jahve, oli ollut mukana luomisessa. Hän oli puhaltanut maan tomuun ja siitä tuli elävä ihminen. Nyt hän luo Golgatan ja pääsiäisen perusteella helluntaina ja helluntaista alkaen Pyhän Hengen kautta uuden ihmiskunnan.
- 3.3.** Neljäkymmentä päivää myöhemmin taivaaseen astumisensa yhteydessä Kuolleista nousut Herra antoi opetuslapsilleen lähetyskäskyn ja 10 päivää sen jälkeen helluntaina hän saattoi heidät osallisiksi Pyhästä Hengestä tehden heidät näin kykeneviksi suorittamaan saamaansa suurta tehtävää.

PÄÄTÖS

Lopuksi: Rakas veljemme, Risto Soramies, *episcopus electus*, valittu piispa, tästä päivästä lähtien sinun tehtäväsi on kulkea Hyvän Paimenen tavoin lauman edellä ja puolustaa Raamattuun ja kirkkomme tunnustukseen pitäytyen Jumalan sanan miekalla sinun vastuullesi uskottua Jumalan laumaa ja sen paimenia tarvittaessa aina vankeuteen ja marttyyriuteen saakka.

Hyvä läsnä oleva seurakunta, tärkeintä meille kaikille olkoon Kristuksen sovitustyö ja siihen perustuva Jumalan ystävyys.

Vielä pieni lisäys alussa lukemani Raamatun kohdan ja sen selityksen ulkopuolelta: Risto Soramies on tähän mennessä työskennellyt lomina lukuun ottamatta miltei koko uransa ajan ulkomailla. Siksi kaikki teistä eivät tunne häntä kovin hyvin. Jotta piispan vaihdos ei herättäisi teissäkään arkuutta, voin kertoa, ettei sellaiseen ole syytä.

Raamatusta ihmisen nimi on tavallisesti eräänlainen ihmisen päällekirjoitus. Siksi vanha latinalainen sananlaskukin sanoo: ”*Nomen est omen*”, nimi on enne. Etymologisesti nimi Väisänen on diminutiivipäätteellä varustettu sana ”wäisä”, joka tarkoittaa talvisaikaan jäätien varteen asetettuja puun oksia ja risuja merkeiksi, ettei kulkija lumipyryisellä säällä eksy tieltä.

Nimi Soramies merkitsee luonnollisesti sitä, että tuleva piispamme soraa taivastietä, niin ettei sillä kulkija liukastu. Toisin sanoen molemmat olemme taivaallisen tielaitoksen eli TVL:n miehiä, mutta itse Kristus on tie, kuten Raamattu sanoo.

Toivotan turvallista matkaa kaikille ”taivastien kulkijoille”, jotka tunnustavat syntinsä ja pyytävät niitä anteeksi Kristuksen Golgatan työn tähden.

Aamen.